

Страни в главното производство

Касатори: Е.Н.И., Й.К.И.

Ответник в касационното производство: HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG

Преюдициален въпрос

1. Трябва ли член 16 от Регламент (ЕО) № 864/2007 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения (Регламент „Рим II“) да се тълкува в смисъл, че разпоредба от националното право като разглежданата в главното производство, която предвижда прилагане на основен принцип на правото на държавата членка, какъвто е принципът на справедливост, при определяне на обезщетение за неимуществени вреди в случаите на смърт на близки лица, настъпила при деликт, може да се разглежда като особена повелителна норма по смисъла на този член?

⁽¹⁾ ОВ 2007, L 199, стр. 40

**Преюдициално запитване от Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Швеция),
постъпило на 15 февруари 2023 г. — Parfümerie Akzente GmbH/KTF Organisation AB**

(Дело C-88/23, Parfümerie Akzente)

(2023/C 155/46)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Parfümerie Akzente GmbH

Ответник: KTF Organisation AB

Преюдициални въпроси

- 1) Като се има предвид правото на Съюза като цяло и ефективното му прилагане, трябва ли член 3, параграф 2 от Директива 2000/31/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която води до неприлагане на национални правила в рамките на координираната област, включително национални правила за транспониране на Директива 2005/29/ЕО ⁽²⁾, ако доставчикът на услугата е установен и предоставя услуги на информационното общество от друга държава членка и няма основание за прилагане на изключение, произтичащо от националните разпоредби за транспониране на член 3, параграф 4 от Директива 2000/31?
- 2) Попадат ли в обхвата на координираната област по Директива 2000/31/ЕО предлагането на уебсайта на продавача и онлайн продажбите на стока, за която се твърди, че е етикетирана в нарушение на изискванията, приложими към такива стоки в държавата членка на потребителя, който извършва покупката?
- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос, изключени ли са от координираната област в съответствие с член 2, буква з), подточка ii) от Директива 2000/31/ЕО и изискванията, които се отнасят до доставката и до самите стоки, когато доставката на самите стоки представлява необходим етап от предлагането на пазара и онлайн продажбите, или доставката на самите стоки трябва да се счита за елемент, който е спомагателен и неразделен от предлагането на пазара и онлайн продажбите?

- 4) Каква тежест има при разглеждането на втория и третия въпрос обстоятелството, че приложимите към самите стоки изисквания произтичат от национални разпоредби, които транспонират и допълват специфичното за сектора законодателство на Съюза, включително член 8, параграф 2 от Директива 75/324/ЕИО ⁽³⁾ и член 19, параграф 5 от Регламент № 1223/2009 ⁽⁴⁾, и които предполагат, че приложимите към стоките изисквания трябва да бъдат изпълнени, за да е възможно стоките да бъдат пуснати на пазара или доставени на крайни потребители в държавата членка?

- ⁽¹⁾ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257).
- ⁽²⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно неоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за неоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).
- ⁽³⁾ Директива 75/324/ЕИО на Съвета от 20 май 1975 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки, свързани с аерозолни опаковки (ОВ L 147, 1975 г., стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 2, стр. 128).
- ⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 година относно козметичните продукти (ОВ L 342, 2009 г., стр. 59).

Жалба, подадена на 20 февруари 2023 г. от PNB Banka AS срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти разширен състав) на 7 декември 2022 г. по дело T-275/19, PNB Banka/ЕЦБ

(Дело C-99/23 P)

(2023/C 155/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: PNB Banka AS (представител: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Европейска централна банка (ЕЦБ), Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска Общият съд:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да обяви за недействително решението на ЕЦБ, съобщено с писмо от 14 февруари 2019 г., за провеждане на разследване в помещенията на жалбоподателя,
- да осъди ЕЦБ да плати съдебните разноски на жалбоподателя, включително направените в настоящото производство по обжалване и
- доколкото Съдът не може да се произнесе по същество, да върне делото на Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно единствено основание, а именно, че обжалваното съдебно решение е опорочено от процесуално нарушение, тъй като Общият съд не е разгледал надлежно въпроса относно представителството на жалбоподателя в контекста на производството пред Общия съд.

Общият съд е допуснал грешка, като е приел, че въпрос относно правилното протичане на производството пред Общия съд не е проблематичен, щом като може да се твърди, че този проблем нямаше да е налице в хипотезата, в която Латвия беше изпълнила задълженията си. По този начин Общият съд е нарушил принципа, че правната защита не трябва да бъде изцяло теоретична или привидна и така е нарушил член 47 от Хартата.